

ÉZSAIÁS 51-52.

Ézsaiás következő próféciai annyira tisztán és világosan írják le, hogy mi történt Jézus Krisztussal miközben elutasították, szenvedett és meghalt, hogy azt hihetnénk, hogy mindezt a történetek után, és nem 600 évvel az események előtt írta le.

Izraelhez szól az Úr:

Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az URat keresitek! Tekintsetek a kösziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok!

Arra biztatja őket, hogy az Urra tekintsenek, és az igazságra törekedjenek. Ezután a bátorítás arról szól, hogy emlékezzenek arra az Ábrahámmal kötött szövetségre, amelyet az Úr kötött az ősatyákkal.

Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megszaportítottam.

Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. - Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zoltárének.

Isten egy még számunkra is jövőbeli napról szól, amikor Ő ismét teljes dicsőségben, szépségben és áldásaival fogja visszaállítani Izrael népét, amikor a pusztaságaik ismét Édenkertté változnak.

Úgy tűnik, mintha e prófécia beteljesülésének kezdetét láthatjuk a mai Izraelben. Hatalmas puszta területeket vetettek be gabonával, de ez még nem az, amiről Isten itt beszél. Még további nehéz idők állnak előttük. Ez a nép annyit szenvedett történelme során, és még mindig hátra van egy olyan hétéves időszak, amikor ismét próbára teszik majd őket a végső határokig.

Jeremiás ezt a hét évet Jákób nyomorúságának nevezi, amikor az izraeliek ismét el kell meneküljenek földjükről, de ezúttal nem egy-két ézzeredre, hanem csak körülbelül három és fél évre. Ekkor a világ vezetője fogja ellenük fordítani haragját, de ennek az időszaknak a végén Isten helyre fogja állítani e nemzet dicsőségét, mert eljön a Messiás, megalapítja Isten királyságát ezen a földön, és Jeruzsálemből fog uralkodni. Isten vissza fogja állítani a föld szépségét és dicsőségét, amely olyan lesz, amilyen az emberiség bűnbe esése előtt volt a Teremtéskor.

Ézsaiás nagyon sok érdekes dolgot prófétált meg a föld fizikai állapotával kapcsolatban. Például:

Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, mint a kunyhó!

Mielőtt Isten ítéleteként az özönvíz elöntötte volna a Földet, a Föld körül egy vízburok húzódott, amely az életformákra oly káros kozmikus sugárzás nagyrésztét visszaverte. Ennek következtében az emberélet hossza kb. 900 év volt akkoriban, és így képes volt arra, hogy az agykapacitását sokkal nagyobb mértékben ki tudta fejleszteni. Gondoljatok csak bele, hogy milyen lehetne 900 évig élni! A tudósok szerint az ember az agykapacitásána csak kb. 20%-át képes használni. Ez azért van, mert ilyen rövid ideig vagyunk a földön. Mit tanulhatsz meg 100 év alatt? De ha 900 évig fejleszthetnéd az agyadat, akkor sokkal több érdekes dolgot tudnál elvégezni.

A Noé ideje előtti emberek építészetét tanulmányozva rájöhettünk, hogy hihetetlen tudományok birtokában voltak. Az ókori ember nem egy barlanglakó félig vadállat, félig szőrös ember volt kezében egy bunkós bottal, hanem egy nagyon intelligens lény volt, akinek lenyűgöző értelmi képességei voltak.

Ádám az összes állatnak nevet adott tulajdonságaik szerint. Azon a Földön nem igazán volt sötét éjszaka, mert ez a vízburok a Nap fényét tökrözte éjszaka is, így sokkal hosszabb idő volt a növények növekedésére, ezért aztán minden sokkal nagyobbra nőtt. Ezért voltak olyan hatalmasak az állatok is az özönvíz előtt.

Az özönvízkor tömegesen elpusztult állatok között találtak olyan bogarakat, amelyeknek 30 cm hossza volt. Nem a cipőddel, hanem a puskáddal kellett leterítsed. Találtak olyan aszparágusz növényt, amely 18 méter magasra nőtt, és mindenféle egyéb trópusi növényzetet az Északi Sark közelében. Kétségtelen, hogy az egész föld egy gyönyörű zöldelő paradicsom volt.

Isten erre az állapotra fogja visszaállítani a földet, és erről szól Ézsaiás is itt:

Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. - Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zsoldtárének.

Figyeljete rám, ti népek, hallgassatok rám, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan.

Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, és az én karomra várnak.

Emeljétek szemeteket az égre, tekintetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

A menny is eltűnik, és erről Péter is ír második levelének 2.-ik fejezetében. Jézus is azt mondta, hogy „az ég és a föld el fognak múlni, de az én szavaim örökre megmaradnak.”

Érdekes, hogy a Föld öregedik, akárcsak az univerzum. Az egyik híres tudós szerint a világegyetem olyan, mint egy hatalmas óra, amelyet egyszer felhúztak, és fokozatosan jár le. A Nap másodpercenként 1.200.000 tonnát veszít tömegéből, de szerencsére akkora, hogy még így is képes lenne a következő 10 milliárd éven keresztül fenntartani az életet a Földön.

Amikor pedig a föld és a menny elpusztul, akkor Isten egy újat fog teremteni, és senki sem fog emlékezni a régre. Akkor egy új rend és új rendszer fog érvénybe lépni, amelyben nincs káosz, nincs rendetlenség, nincs bűn és lázadás, csak egyedül Isten dicsőséges királysága, és minden ennek a királyságnak az alattvalója lesz.

Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljete meg!

Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

Az igazak örökké megmaradnak, a gonoszok pedig elpusztulnak, mint a ruha, amelyet megrág a moly. Jézus a gyehennáról ezt mondja: „ahol férgük nem fog meghallni és a tűz sosem alszik ki.” A gonoszokat, akik megvetik Istent, a pokolra vetik, de az igazak örökké élni fognak.

Az emberek válasza következik:

Ébredj, ébredj, szedd össze erődöt, ó ÚRnak karja!

Van amikor úgy tűnik, hogy Isten elaludt. Hogyan lehet Isten ennyire türelmes az emberek istenkáromlásaival, hogyan tudja elviselni ennyire a gonoszt és miért engedi meg, hogy a gonoszok jólétben éljenek – vajon miért nem csapja agyon őket azonnal? Ha én lennék Isten, akkor nagyon gyorsan véget vetnék az ilyeneknek. Isten pedig annyira türelmes, hogy megengedi, hogy káromolják, csúfolják, kinevessék Őt, mintha elaludt volna. Ezért kiáltják az emberek, hogy ébredjen fel az Úr karja.

Ébredj, ébredj, szedd össze erődöt, ó ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet!

Ráháb Egyiptom költői megnevezése, ugyanezt használja Ézsaiás a 30:7-ben is.

Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger medrén át, hogy átkelhessenek a megváltottak!

Nagyon kevés türelmem van azokkal a bibliakritikusokkal szemben, akik „Nádtenger”-nek próbálják feltüntetni a Vörös tengert, amely általában 30-40 cm mély mocsaras terület szokott lenni. Azt állítják, hogy ezen akartak átkelni annak idején az izraeliek Mózes vezetésével, és ennek vize egy erős szél hatására feltorlódott. Emiatt szerintük nem is volt annyira nagy csoda, hogy az izraeliek ezen keresztül gázoltak.

Az izraeliek azonban hatalmas csodaként tekintettek erre az eseményre, és az itteni referencia is ezt sugallja: „a nagy mélység vizeit”. Ézsaiás sokkal közelebb volt ahhoz az időhöz, mint ezek a modern kritikusok, akik azt állítják magukról hogy Biblia tudósok. Én inkább hiszek Ézsaiásnak, mint ezeknek a mai embereknek. Ha a tenger csak 30 cm mély volt, akkor sem tudták kizárni a csodát ebből az eseményből, mert hatalmas csoda lehetett, hogy Isten az egész egyiptomi hadsereget belefulusztotta egy 30 cm mély vízbe.

Lehet, hogy ki akartak találni valami bölcsét, de csak több problémát okoztak maguknak.

Így fognak visszatérni az ÚR megváltottai is, és ujjongva érkeznek meg a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Micsoda nagyszerű nap lesz az: Isten napja, amikor eljön a földre, és Izraelt ismét népévé teszi, és ők akkor fel fogják ismerni Őt, és határtalan örömmel fogadják majd egymást.

Én, én vagyok vigasztalótok! Miért félsz halandó embertől, olyan embertől, aki a fű sorsára jut?

Jézus azt mondta, hogy:

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.”

A Biblia szerint:

Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az ÚRban bíz, az oltalmat talál.

Elfelejtetted alkotódat, az URat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?!

Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fogy el a kenyere.

Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki fölriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek URa a nevem!

Egy pillanatig azt kiáltották, hogy ébresztő Istenem, majd a 11.-ik verseben Isten a dicsőséges jövőről kezd beszélni, és azt mondja, hogy én vagyok a ti vigasztalótok, Aki kiszabadított titeket, Aki kettéválasztotta a morajló hullámú tengert, majd

Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy!

Milyen tragikus, hogy egyesek tévesen azt olvassák ki a Bibliából, hogy Isten befejezte dolgát Izraellel, és örökre elfordult tőlük. Isten ments!

Aztán most, mintha Isten azt mondaná, hogy nem én alszom, hanem ti:

Ébredj már, ébredj már, kelj föl, Jeruzsálem! Kiittad már a harag poharát, melyet az ÚR keze tartott eléd, az öblös poharat, amelytől tántorogsz, kiittad, kiürítetted.

Fiai közül, akiket szült, nem állt mellé egy sem. Fiai közül, akiket fölnevelt, nem fogta kézen egy sem.

Két dolog történt veled - még csak nem is szánnak -: pusztulás és összeomlás, éhínség és fegyver - s még csak vigasztalód sincsen.

Isten a szörnyűséges időkről kezd beszélni, amely a nagy Nyomorúság idején fog eljönni, amikor majd pusztulást, éhínséget, fegyvert kell megtapasztaljanak. De ez senkit sem érdekel manapság sem, és nagyon érdekes, hogy az egész világ szeretné eltemetni ezeket az embereket. De Isten kijelenti, hogy ezek az Ő népe, és ismét sajátjává fogja fogadni őket.

Fiaid aléltan fekiüdtek minden utcasarkon, mint antilop a hálóban, betelt rajtuk az ÚR haragja, Istened dorgáló szava.

Ezért halld meg ezt, te szegény, aki részeg vagy, de nem bortól:

Ezt mondja Urad, az ÚR, Istened, aki népéért perel: Kivettem már kezedből a poharat, melytől tántorogsz, nem kell tovább innod haragom öblös poharából.

Eljön majd a nap, amikor minden nyomorúságuk véget fog érni, hanem Istennel fognak ismét egyesülni.

Kínzóid kezébe adom azt, akik ezt mondták neked: Hajolj le, hadd tapossunk rajtad! Te pedig olyanáná tettetted hátadat, mint a föld, mint az utca, amelyen taposnak.

Isten meg fogja büntetni azokat, akik őket kínozták. Amikor Jézus vissza fog jönni, az első dolga az lesz, hogy a föld népeit megítélje, annak fényében, hogy hogyan bántak a zsidókkal.

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

Az atyámfiai a zsidókat jelenti itt.

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Isten ismét felkarolja a zsidókat. De vajon miért volt Isten olyan kemény velük, hisz úgy tűnik, hogy minden más emberfajnál többet szenvedtek? Ez nem egészen igaz, mert voltak olyan fajok is, amelyek teljesen eltöröltettek a földről.

A keménység oka a következő: az Úr azt mondta, hogy „akinek sok adatik, attól sokat is várnak el.” Ez számunkra is nagy figyelmeztetés, hisz oly sokat kaptunk Istentől – sok betekintést Isten terveibe, igazságába, Igéjébe. Ezzel együtt jön az a felelősség is, hogy ennek megfelelően járjunk, éljünk. És ezt a zsidók nem tették.

Mi akkor a zsidó előnye, vagy mi a körülméletés haszna?

Minden szempontból sok. Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta igéit.

És ezenkívül a szövetségeket, az ósátyákat, a törvényt, a parancsolatokat, és oly sok mindent adott Isten nekik.

Minél többet ad nekünk Isten, annál nagyobb a felelősségünk is. Ők nem vállalták ezt a felelősséget, elbuktak, és Isten ezért bánt velük olyan keményen, hisz mindezen bölcsességek és örökségek ellen fordultak.

Ébredj, ébredj, Sion, szedd össze erődet! Öltözz ékes ruhába, Jeruzsálem, te szent város, mert nem jön már ide többé körülméletlen és tisztátalan.

Nagyon szomorú és tragikus Jeruzsálemet a mai állapotában látni: tele prostitúcióval, drogokkal. A szent város, amelyet Isten minden város közül kiválasztott itt a földön tele van átkokkal, keserűséggel, méreggel, küszködéssel és gonosszal. Ezért várjuk már annyira azt a napot, amikor Jeruzsálem ismét Isten és az igazság városa lesz, tündöklő fénye a világnak.

Rázd le magadról a port, kelj föl, fogságba vitt Jeruzsálem, oldd le nyakadról bilincsedet, Sion fogságba vitt lánya!

Ezt mondja az ÚR: Ingyen adtad oda magad, nem pénzen váltalak meg.

Péter írta, hogy „nem aranyon és ezüstön váltattunk meg, hanem Jézus Krisztus drága vérével.”

Mennyire igaz, hogy ingyen adják el magukat az emberek. Jézus azt mondta, hogy

Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjul a lelkéért?

Érdekes kérdés: Mit adhat az ember váltságdíjul a lelkéért? Ha a Sátán eljönne, és azt mondaná, hogy kérhetsz bármit a lelkédért, mit kérnél tőle? Mennyiért adnád? Egymillió dollárért? Ötmillió dollárért?

Amikor ezt ebből a nézőpontból vizsgáljuk, akkor persze azt mondjuk, hogy semmiért sem adnám oda a lelkemet, mert ez az örökkévalóság kérdése, amelyet nem akarok a sötétség fogságában tölteni. Semmiért sem adnám, mert megfizethetetlen.

Isten is megfizethetetlennek látja lelkünket, de sajnós annak ellenére, hogy egy ember azt állíthaja, hogy még ötmillióért sem adná el a lelkét, végül mégis odaadja a nagy semmiért. Milyen ostoba dolog ez, és ezt mondja itt Isten az izraelieknek is.

Az 52.-ik és 53.-ik fejezetek az Isten által kifizetett megváltás áráról szólnak, amelyet az ember megváltásáért fizetett ki.

Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Egykor Egyiptomba került népem, és jövevény volt ott, aztán Asszíria sanyargatta.

Most pedig mit tegyek - így szól az ÚR -, hiszen ingyen vitték el népemet?! Ujjonganak, akik uralkodnak rajta - így szól az ÚR -, és gyalázzák nevemet szüntelen, mindennap.

Ezért majd megismeri népem a nevemet azon a napon, hogy én vagyok az, aki így szólt: Itt vagyok!

Jézus saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt, de eljön majd az a nap, amikor be fogják fogadni Őt.

Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába!

Az örömhír szó itt az evangéliumot jelenti.

Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!

Halld, őrállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az ÚR a Sionra.

Vígan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az ÚR, megváltotta Jeruzsálemet!

Kinyújtotta szent karját az ÚR minden nép szeme láttára. Meglátják majd az egész föld határán Istenünk szabadítását.

Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalan dolgot ne érintsetek! Vonuljatok ki belőle, tisztítsátok meg magatokat, akik az ÚR edényeit hordoztátok!

Pál írásain keresztül így szól a Lélek:

Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket,

Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek

Ézsaiásnál is kivonulásra, elválasztódásra hív Isten, arra, hogy elválasszuk magunkat a világtól, a világ politikáitól: *ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával...és*

Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.

De nem kell sietve vonulnotok, nem kell futva mennetek, mert az ÚR jár elöttetek, Izráel Istene lesz mögöttetek is.

Isten egyszerre vezet és megvéd a hátbatámadástól is.

39 perc

